

Σκοπιανοί καὶ ροζαλί ελλαδοκυβερνήτες

Τοῦ Γιώργου Κακαρελίδη

Καθηγητοῦ Ἐφαρμογῶν στὴν Ἑπιχ. Ἔρευνα & Στατιστική τοῦ ΤΕΙ Δυτ. Ἑλλάδος

Πρὸς κακὴ μας τύχη! Διότι δὲν χωρεῖ καμμιά ἀμφιβολία: οἱ προστασιόφρονες ἡγετίσκοι, ποὺ μᾶς κυβέρνησαν καὶ κυβερνοῦν ἀπὸ τοῦ ἐλαφρῶς ἀνεξιχνίαστου θανάτου τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ κὶ ἐντεῦθεν, πρέπει νὰ ἦσαν ‘στόκοι’ στὰ σχολικὰ μαθήματα Γεωγραφίας, Ἱστορίας, Γλῶσσας καὶ Λογικῆς.

Γι’ αὐτό ἄλλωστε τᾶκαναν ρόϊδο στὴν πολιτική (ἐξωτερική καὶ ἐσωτερική), δηλαδή στὶς διεθνεῖς σχέσεις, τὸν πολιτισμό, τὴν οἰκονομία καὶ τὴν Παιδεία.

Ἔτσι μικρόθωροι ὄντες, ἀνίκανοι νὰ ζήσουν καὶ νὰ σκέφτονται, ἔσυραν καὶ σύρουν τὴν Ἑλλάδα σὲ περιορισμὸ κυριαρχίας δηλαδή σὲ ἀνελευθερία (ἄλλωστε ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας εἶναι συνάρτηση τῆς ἰδιοκτησίας καὶ μετακίνησης ἐπὶ ἐδάφους). Καὶ λέω προστασιόφρονες, γιατί ἀποδέχονται τὴν λογικὴ ἄσπρου – μαύρου τῶν Μητροπολιτικῶν Κέντρων.

Τρανταχτό παράδειγμα τό Σκοπιανό. Όλα αὐτά τὰ κομματικά ἀδειανά μυαλά καὶ ἄψυχα μάτια, κυβέρνησης καὶ ἀντιπολίτευσης, που ἐκπροσωποῦν ‘ἐπαξίως’ τοὺς ἀναθεωρητικούς προστάτες (ΗΠΑ, Ἀγγλία, Γερμανία, Τουρκία καὶ ΣλαβοΡωσσία ἢ ὅπου πιστεύουν στὸν Περισσό) ‘ἀπέδειξαν’ ὅτι εἶναι εἴτε ἀνίκανοι εἴτε εξωνημμένοι.

Ἄφοῦ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματά τους εἶναι γιὰ νήπια καὶ συμποσοῦνται στὰ ἐξῆς ‘τρομερά’:

α) Ἄφοῦ δεχθήκαμε (δέχθηκαν αὐτοί) σύνθετη ὀνομασία,

β) τοὺς ἔχουν ἀναγνωρίσει τόσα κράτη

γ) ἔχουν δικαίωμα αὐτοπροσδιορισμοῦ καὶ

δ) δὲν εἶναι ὅλη ἡ Μακεδονία Ἑλληνική

Τὶ νὰ ἀπαντήση κανεὶς σε ἄμυαλους; Ὅτι δὲν ἔχουμε δεχτὴ καμμιά σύνθετη, ἀλλὰ μόνο προσωρινό ὄνομα κι’ ὅ ΕΗΕ ὑποχρεώνει τὰ Σκόπια νὰ τὰ βροῦν μὲ μᾶς, ὄχι τό ἀντίστροφο;

Ὅτι ὁ ΕΗΕ ἔδωσε τέτοια ἐντολή (μοναδική παγκοσμίως) καὶ δὲν πᾶ νὰ τοὺς ἔχουν ἀναγνωρίσει οἱ πάντες, διότι ὡς σύστημα διεθνοῦς ἀσφαλείας δὲν θέλει ἐπ’ οὐδενὶ νὰ βγάλῃ μόνος τὰ μάτια του καὶ νὰ τινάξῃ στὸν ἄερα τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν εἰρήνη, χώνοντας μέσα μιά ἐγκαιροφλεγῆ βόμβα ἀλυτρωτισμοῦ;

Ὅσο γιὰ τὸν αὐτοπροσδιορισμό, ἐγγίζουν τὰ ὅρια τοῦ γελοίου. Διότι ὁ καθένας μπορεῖ νὰ παγιώνη ὅποια συνείδηση τοῦ καπνίσει. Ἡ κρατική ὅμως ὑπόσταση καὶ οἱ διεθνεῖς σχέσεις δὲν εἶναι θέμα, ποὺ ἀλλάζει ἀνάλογα μὲ τὶς συνειδήσεις, ὅπως τὰ ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντα “κοινωνικά” φῦλα.

Ἀκόμη χειρότερα, ἀναφέρονται σὲ θέματα ποῦ, ὡς ἀνιστόρητους καὶ τοὺς ὑπερβαίνουν καὶ δὲν κατανοοῦν. Διότι τὸ Μακεδονικό εἶναι ἡ ἄλλη ὅψη τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος. Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ‘λυθῇ’ ἀκόμη κι’ ἂν τοὺς δώσουμε ὅλο τὸ ὄνομα, μαζί μὲ τὸν χαλβά καὶ τὸ Πανεπιστήμιο Μακεδονίας γιὰ ρεγάλο.

Τὸ σκοπιανό, οὐσαστικά τὸ σλαβικό ζήτημα, πρωτοξεκίνησε ἀπὸ τὸ συνήθειο τοῦ Βατικανοῦ νὰ θέλῃ νὰ προσυλητίξῃ (ἐδῶ Σλάβους καὶ τὰ ἐδάφη τους), τὸ γινάτι τῆς Ρωσσίας γιὰ ἔξοδο στὴν Μεσόγειο, παραγκωνίζοντας τὸν Σουλτᾶνο, τὴν ἐμμονή τῆς Ἀγγλίας γιὰ ἐπικυριαρχία, κι’ ἀπ’ ὅλους αὐτοὺς καὶ τοὺς σύγχρονους συνεχιστὲς τους, προστεθείσης Γερμανίας, Βουλγαρίας καὶ Ἀλβανίας, ποὺ τοὺς κάθετα κομμάτι δύσκολα στό στομάχι, τὸ σχῆμα, τῆς ἔστω καὶ κουτσουρεμένης, Ἑλλάδος.

Δὲν καταλαβαίνουν οἱ ροζαλί, ὅτι συμφέρον μας (ποῦ κάποτε θὰ κατανοήσουν καὶ οἱ κοντόθωροι προστάτες) εἶναι ἡ ὑπαρξὴ ἀποδεδειγμένων στὸν χρόνο Πολιτισμῶν – Κρατῶν, ποὺ μποροῦν νὰ γονιμοποιοῦν κι’ ὄχι ν’ ἀρπάζουν.

Τὰ στημένα γεγονότα τῆς κοπτοραπτικῆς τῶν ΗΠΑ, Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, ιδίως ἀπὸ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ ἐντεῦθεν, στὴν Χερσόνησο τοῦ Αἴμου (κι’ ὄχι Βαλκάνια) καὶ στὴν Ἀνατολική Μεσόγειο καὶ Μέση Ἀνατολή, ὅπως σύγχρονα, σὲ Ιράκ, Αἴγυπτο, Λιβύη καὶ τέλος σὲ Συρία, καταδεικνύουν τὸν παραλογισμό τῶν μητροπολιτικῶν κέντρων, ποὺ ἔσυραν καὶ τὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη, σὲ μιά ἄγνωστης κατάληξης, περιπέτεια, μαζί μὲ τὴν ἀνάδειξη τῶν ἰσλαμιστῶν ὡς δύναμης

29.01.2018

Πηγή: www.antibaro.gr/

